Р Е Ш Е Н И Е
№ 4170

гр. София, 23.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 39 състав,** в публично заседание на 04.06.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **2351** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Образувано е по жалба на П. К. М. срещу Решение № Ж 291 / 2013г от 6.02.2014 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което е оставена без уважение жалба рег. № Ж 291 от 24.07.2013г на П. К. М. срещу [фирма]. Навежда доводи за незаконосъобразност на решението на КЗЛД като постановено в противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди, че е преговарял с представител на [фирма] единствено в качеството на упълномощено от [фирма] лице, а не като страна по договор в лично качество, респ. не е извършвал действия в лично качество, предхождащи сключването на договор. Поради това, и [фирма] изисквайки от Централен кредитен регистър към БНБ разпечатка, съдържаща негови лични данни неправомерно ги е обработил. Сочи също, че термините „свързани лица“, „лица, действащи съгласувано“ и „икономически свързани лица“ следва да се разглеждат само в контекста на Закона за кредитните институции и са неотносими към спора. Моли да се отмени решението и преписката да се върне на административния орган.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмени бележки оспорва жалбата, като твърди, че решението е правилно и законосъобразно. Претендира юриск.възнаграждение.

Заинтересованана страна [фирма] чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмено становище оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по

делото писмени доказателства, обсъдени в тяхната съвкупност и взаимна връзка и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба рег. № Ж-291 от 24.07.2013г на П. К. М. с твърдения, че [фирма] е обработила неправомерно личните му данни изисквайки от Централен кредитен регистър към БНБ разпечатка, съдържаща негови лични данни. Сочи, че единственото качество което има в преддоговорните отношения между Порше лизинг БГ Е. и М. консулт Е. е това на упълномощено от последното дружество лице, и не е действал в лично качество.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо № П-5604 от 26.08.2013г, Председателят на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомил Порше лизинг Е. за започнатото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК е указано да представи писмено становище и относими към случая документи.

На 2.09.2013г [фирма] е депозирал писмено становище (л.66-68 от делото) като твърди, че личните данни на П. М. са обработени единствено и само за целите на предстоящото сключване на лизинговия договор, като нормативно задължение било да се подлага всеки кандидат за сключване на лизингов договор на проверка по тези вътрешни критерии. Обработването на личните данни било изцяло в съответствие с чл.56 ал.4 от ЗКИ и чл.6 и чл.11 от ЗМИП и в съответствие с Наредба № 22, поради което и не е налице неправомерно обработване на лични данни.

С Решение на КЗЛД от заседание, проведено на 30.10.2013 г., жалбата е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество на 27.11.2013г., страни в административното производство са конституирани жалбоподателя, ответна страна – [фирма]

С Решение на КЗЛД от заседание проведеното на 15.01.2014г. (протокол № 1, л.81 и сл. от делото) жалбата е обявена за неоснователна. На 6.02.2014г. КЗЛД постановява оспореното в настоящото производство Решение № Ж 291/2013г.

Представена е по делото административната преписка, приети са като доказателства съдържащите се в нея документи, в т.ч. и процесната разпечатка от от Централен кредитен регистър към БНБ (удостоверение за кредитна задлъжнялост на кредитополучател), съдържаща лични данни на жалбоподателя л.46 от делото.

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, настоящият състав, при извършената по реда на чл. 168 АПК служебна проверка досежно законосъобразността на оспореното решение на основанията, посочени в чл. 146 АПК,приема за установено от ПРАВНА СТРАНА следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, поради което не е нищожно. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38 ал.1 и 2 ЗЗЛД именно Комисията за защита на личните данни е органът, който разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им. Административният акт е издаден след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от

Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и след конституиране и призоваване на страните, приемане на техните становища, като решението е взето с мнозинство от общия брой на членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД).

Целта на Закона за защита на личните данни е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото на достъп до събираните и обработвани такива данни. Предвидената в закона защита на личните данни не е абсолютна и подлежи на ограничение в изрично предвидени в закона случаи. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия.

Разпоредбата на чл. 2 от Закона за защита на личните данни определя като лични данни всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Приложеното удостоверение за кредитна задлъжнялост издадено от Централния кредитен регистър към БНБ за П. К. М.- л. 46 от делото, съдържа трите му имена и ЕГН, които без съмнение са лични данни. Спорът се свежда до това дали [фирма] като администратор на лични данни е допуснало нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателя, изисквайки удостоверение за кредитна задлъжнялост от Централния кредитен регистър към БНБ респ. дали личните данни на жалбоподателя са обработени правомерно, при наличието на някое от условията на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД заинтересованата страна [фирма] има задължение да обработва личните данни на физическите лица в случаите, когато това е допустимо при наличие на поне една от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки и в съответствие с изискванията на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Разпоредбата на § 1 т.1 ДР на ЗЗЛД дава легална дефиниция на понятието "обработване на лични данни", а именно всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, в т.ч. и събиране. Следователно като е изискал информация от Централния кредитен регистър съдържаща и лични данни на жалбоподателя заинтересованата страна [фирма] е извършило действия по обработване по см. на § 1 т.1 от ДР на ЗЗЛД. [фирма] е твърдяло, че обработването на лични данни на жалбоподателя е било извършено на основание чл. 4, ал. 1, т. 1, т.3 и т.7 ЗЗЛД съгласно които т .1) обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, а именно в изпълнение чл.56 ал.4 от Закона за кредитните институции, и чл.6 и чл.11 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и в съответствие с Наредба № 22; т.3) обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на лизинговия договор и предприети по негово искане и т. 7) обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

По основанието по чл.4, ал.1 т.3 от ЗЗЛД:

В конкретната хипотеза, преди всичко спора се свежда до разрешаването на въпроса в преговорите във връзка със сключването на лизингов договор между [фирма] и [фирма] П. К. в какво качество е действал, в лично качество или като пълномощник на [фирма] и оттам налице ли са основанията по чл. 4, ал. 1 т. 3 ЗЗЛД, а именно [фирма] да обработва личните му данни във връзка с действия предхождащи сключването на договор, по който той е страна и предприети по негово искане, тоест допустимо и законосъобразно ли заинтересованата страна е обработила лични данни на жалбоподателя, предвид твърдението в жалбата, че жалбоподателят не действа в преддоговорните отношения в личното си качество. В случая [фирма] не оспорва (л.66 от делото), че П. К. се е явил като упълномощен представител на [фирма] и изявил желание от името на посоченото дружество да сключи договор за лизинг, тоест преговарял е от името и за сметка на дружеството, като при евентуално сключване на лизингов договор между двете дружества , правата и задълженията по него биха възникнали в патримониума на М. консулт Е., чиито упълномощен представител е жалбоподателя. П. М. не би бил „страна“ по см. на чл.4, ал.1 т.3 от ЗЗЛД по договора който евентуално предстои да се сключи, а страна евентуално би било [фирма]. Ето защо по предстоящия лизингов договор, страна не ще бъде жалбоподателя, а дружеството което той представлява, а именно М. консулт Е.. Недоказани остават твърденията на Порше лизинг БГ Е., че П. К. М. е преговарял и в лично качество. Същият е твърдял, че не преговаря за сключване на лизингов договор от свое име. Това е отрицателен факт, който не следва да се доказва от страната, която е заявила отрицанието, а по правилата на разпределение на доказателствената тежест, в тежест именно на „Порше лизинг БГ Е. е било да докаже в административното производство, че е жалбоподателят е действал и от свое име, поради което и правомерно са обработени личните му данни. При така установеното, следва и че жалбоподателят не е дал своето съгласие за обработване чрез събирането им на личните му данни от трети лица изисквайки от Централен кредитен регистър към БНБ разпечатка по см. на чл.4 ал.1 т.2 от ЗЗЛД. Обработването на лични данни от „Порше лизинг“ БГ Е. в качеството му на „администратор на лични данни” /чл. 3 от ЗЗЛД/ по см на § 1 т.1 ЗЗЛД чрез събирането им не е било извършено на основанията чл. 4, ал. 1 т. 2 и 3 ЗЗЛД. Предвид, че П. М. е действал като упълномощен представител и не е извършвал действия, предхождащи сключването на договор от свое име то администраторът не е имал задължение и право да обработва личните му данни на осн. чл. 4, ал. 1 т.3 от ЗЗЛД.

На следващо място, за да обоснове допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя КЗЛД е приела , че са налице основанията по чл.4, ал.1 т.1 от ЗЗЛД, а именно обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; чл.4, ал.1 т.6 от ЗЗЛД обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; и чл.4, ал.1 т.7 от ЗЗЛд обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Преди всичко, КЗЛД не е изложила мотиви за наличието на всяко от посочените основания поотделно и в пълнота, а само общо е извела, че Порше лизинг БГ Е. е обработвал личните данни в съответствие с

посочените разпоредби, като е приела, че П. М. и М. консулт Е. са „свързани лица“, „лица действащи съгласувано“ и „икономически свързани лица“ по см. на § 1 от ДР на Закона за кредитните институции. Неизследването на всяко от условията , респ. неизлагане и непосочването на фактически основания в акта във всяка една от конкретните хипотези затруднява съда да идентифицирана волята на административния орган относно упражненото субективно потестативно право, както и да бъде извършена последваща проверка за съществуването му, т. е. проверка за материалната законосъобразност на акта. Безспорно [фирма] извършвайки кредитна дейност със собствени средства е задължена да спазва разпоредбите на Закона за кредитните институции, Закона за мерките срещу изпирането на пари, Наредба № 26 за финансовите институции и Наредба № 22 за централния кредитен регистър, които вменяват задължение всеки кандидат за сключване на лизингов договор да се подлага на проверка. КЗЛД е обосновала, че П. М. е „свързано лице“, „лице действащо съгласувано“ и „икономическо свързано лице“ по см. на § 1 от ДР на Закона за кредитните институции с кандидата за сключване на лизингов договор М. консулт Е., поради което изисквайки справка от Централния кредитен регистър, съдържаща лични данни за жалбоподателя Порше лизинг БГ Е. е обработила личните му данни правомерно. Настоящият състав на съда намира, че П. М. не е „свързано лице“, „лице действащо съгласувано“ и „икономическо свързано лице“ по см. на § 1, т.4, т.4а и т.5 от ДР на Закона за кредитните институции с кандидата за сключване на лизингов договор М. консулт Е., тоест не попада в обхвата на посочените разпоредби. Не се спори, че същият е съпруг на управителя на [фирма], но предвид, че именно последното е кандидат- лизингополучател, а не съпругата му в лично качество, и именно дружеството разполага със собствена правосубектност , поема задължения, упражнява права и отговаря за задълженията си със собственото си имущество , различно от това на управителя или съпруга на управителя, то жалбоподателят не е „свързано лице“, „лице действащо съгласувано“ и „икономическо свързано лице“ по см. на § 1, т.4, т.4а и т.5 от ДР на Закона за кредитните институции с М. консулт Е.. Не такъв би бил извода на съда, ако кандидат за сключване на договор за лизинг е съпругата на жалбоподателя в лично качество, като в този случай той би попаднал в обхвата на посочените разпоредби. Предвид различната правосубектност в никакъв случай П. К. и М. консулт Е. са носители на общ риск или са финансови обвързани по някакъв начин във връзка с договора за лизинг който евентуално би бил сключен.

На следващо място, със Закона за мерките срещу изпирането на пари за определени правни субекти, между които и кредитните институции, са въведени задължения да извършват мерки за превенция, в частност - действия по идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация (чл. 3, ал. 1, т. 1), по начин, който дава достатъчно основание на администратора да приеме за установен действителния титуляр. Начините и способите за идентифицирането на клиентите, събирането, съхраняването и разкриването на информация са уредени в глава втора на закона. С нормата на чл. 6, ал. 1 се определя начина на идентифицирането на клиентите и проверката на тяхната идентификация. Доколкото в случая клиент не е П. М., а дружеството от чието име действа, то Порше лизинг БГ Е. недопустимо е изискало от Централния кредитен регистър справка съдържащи негови лични данни. Идентифицирането и проверката на идентификацията е следвало да се извърши за юридическото лице М. конслут Е. по см. на чл.6, ал.1 т.1 от ЗМИП, а не за физическото лице П. М..

При така изложеното, действията на Порше лизинг БГ Е. следва да се квалифицират като нарушение на защитени права по смисъла на ЗЗЛД. Използването на личните данни на оспорващия от [фирма] е извършено в нарушение на целите и принципите на ЗЗЛД, прогласени в чл. 2, ал. 2 ЗЗЛД. Личните данни на жалбоподателя са обработени, без да е налице нито едно от условията, визирани в чл. 4 от ЗЗЛД. Извършено е нарушение което подлежи на санкциониране. Като е приел обратното административният орган е постановил оспореното решение в противоречие с материално правните разпоредби на закона.

Във връзка с гореизложеното настоящият състав счита, че оспореното в това производство решение на Комисията за защита на личните данни е незаконосъобразно, постановено при неправилното приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено, а преписката следва да бъде върната на административния орган за изпълнение на правомощията по чл. 38 ал. 2 от ЗЗЛД съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

Относно разноските: Жалбоподателят не претендира разноски. С оглед изхода на спора на ответника не следва да се присъжда юриск. възнграждение.

Воден от горното, Административен съд София-град на осн. чл.172, ал.2 АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № Ж 291 / 2013г от 6.02.2014 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД),.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за защита на личните данни за произнасяне с оглед на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение в срок от 14 (четиринадесет) дни от влизане на решението в сила.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: